

Redacția și Administrația:
Budapesta, VII., Nyár-utca 1.

Aci sunt a se trimite tot felul
de scrisori, cereri și bani.

Un număr 10 fileri.

Organul partidului socialdemocrat din Ungaria.

ADEVÉRUL

(GLASUL POPORULUI)

ABONAMENTUL:
Pe 1 an 1 coroană
Pe 1/2 an 50 fileri
Pentru străinătate:
Pe 1 an 2 coroane
Pentru America:
Pe 1 an 1 dolar

Foaie politică pentru poporul muncitor român.

Editor: Partidul socialdemocrat.

Apare la 1 al fie-cărei luni.

Redactor-responsabil: Aurel Cristea.

Sus la muncă.

La 7 Ianuarie 1906 s'a ținut în Budapesta adunarea generală de constituire a *Sindicatului muncitorilor de pământ* al cărui raport îl publicăm în alt loc.

În această adunare au șezut la sfat muncitorii de pământ, ca să pună temelie pentru viitorul lor.

Lupte lungi și mari au fost de nevoie până au ajuns aci, 15 ani de muncă nedreptățită au fost de nevoie până au ajuns acolo, ca să se adune toți muncitorii de pământ sub un stindard, să se adune într-o societate, în care să se sfătuiască care cale să urmeze pentru a-și putea îmbunătăți soarta.

Azi muncitorii de pământ să pot uni și aduna sub aripele sindicatului lor, sub aripele sindicatului muncitorilor de pământ, unde se vor organiza contra dușmanului comun, contra capitalismului.

Dar să nu creadă nimeni, că dacă avem sindicat, apoi toate bunurile vor veni de sine. O muncă grea și mare ne așteaptă.

Toți trebuie să punem umerii, ca să facem din acest sindicat o cetate de apărare a noastră, a muncitorilor de pământ.

Nu este iertat să ne încredem nimănui de cât numai fraților noștri de suferință, căci pe noi nu ne ajută nimeni, noi trebuie să ne ajutăm singuri.

Accasta ne-au dovedit-o timpul de când tot așteptăm că diferitele partide se ne îmbunătățească soarta, dar ei nu au avut ochi de văzut starea noastră de neajuns, nu au avut urechi de auzit vaele și plingerile noastre.

☒ Trebuie să ne stringem în sindicat, trebuie să indemnăm pe fie-care frate să se înscrie în sindicat, și cu puteri unite să începem aceea muncă de cultură pentru îmbunătățirea soartei noastre a tuturor muncitorilor economici.

Starea noastră de mizerie și neajuns în care ne aflăm nu o mai putem suporta. Frații noștri de suferință sunt nevoiți a-și lua lumea în cap și a emigra în America spre a-și putea câștiga pâinea de toate zilele căci în țara lor, cu cea mai mare trudă nu și-o pot câștiga.

Timpul a sosit, că și noi muncitorii economici ne putem organiza. Dorința noastră cea mare a fost ca să avem societatea noastră unde să ne putem aduna și sfătui asupra stărei noastre economice.

Acum avem această societate în sindicatul muncitorilor de pământ din Ungaria.

Frații sa se silească a alcătui grupele sindicatului cât mai în grabă în toate comunele, căci avem mare lipsă de lumină și organizare. Dacă vom deveni toți membrii ai sindicatului, atunci vom putea spune sus și tare că suntem o masă organizată și vom putea ține piept dușmanilor noștri.

Rëndul de a lucra ca și acum asupra fie-cărui frate, fie-care trebuie să caute ca cât mai în grabă să se alcătuiască grupa sindicatului în comuna lui, căci cu cât mai în grabă să face aceasta, cu atât mai iute ne putem ajunge scopul nostru.

Muncitorimea industrială este deja de ani de zile organizată în sindicate și aceste sindicate au dat dovezi destule că au puterea

de a sili pe capitaliști să se aplece înaintea dreptei cerinți a acestor muncitori.

Așa trebuie să fie și cu muncitorii de pământ. Muncitorii industriali ne-au arătat drumul spre dezrobire. Noi trebuie să urmăm pe acest drum, dacă nu voim să rămânem și mai departe în starea de neajuns în care ne aflăm.

Sus la muncă! Alcătuiți în toate comunele grupele sindicatului muncitorilor de pământ, organizați-vă în acest sindicat și atunci vom putea dicta capitaliștilor și proprietarilor de miș de holde cerințele noastre și în scurt timp ne vom putea îmbunătăți soarta.

Înainte! Sus la muncă!

Cum trebuie să urmăm la alcătuirea grupelor sindicatului muncitorilor de pământ?

Dacă tovarășii să întâlnească cu cunoscuții, sunt îndatorați a le explica însemnătatea sindicatului. Dacă în comună sunt cel puțin 10 (zece) oameni, cari voesc să intre în sindicat, sunt îndatorați a ne face cunoscut acest lucru prin epistolă. În asemenea caz trebuie să ni se scrie următoarele:

1. Pe câți membrii putem face socoată la constituirea grupelor.
2. Ce fel de limbă vorbesc acei, pe cari putem socoti.
3. Pe câți membrii de limba maghiară, cât de limba nemțească, românească sau sârbească putem socoti.

Dacă aceste ni se fac punctual cunoscute prin epistolă, atunci hotărîm ziua când vom alcătui grupa și acest lucru vi-l facem mițenăș cunoscut.

După ce s'au făcut acest lucru tovarășii

22 JANUARIE.

Ceea-ce a făcut să grăbească izbucnirea revoluției rusești, e nenorocitul război ruso-japonez. e măcelul grozav ce s'a desfășurat timp de 2 ani între cele două popoare, măcelul isorvit și dictat de lăcomia nepotolită a capitalismului rusesc.

Acest războiu făcut în interesul capitalismului și al burghezimei, avu darul să desvelească multe din rănilor sociale ale Rusiei. Atît absolutismul cât și burghezimea înainte de a se începe războiul, nu visau alta de cât bogățiile și foloasele ce vor curge în urma victoriilor din extremul-orient. Prin izbândă armatelor rusești, absolutismul și-ar fi întărit domnia sa despotică încă pentru cât-va timp, iar burghezimea ar fi câștigat nouă piețe de desfacere a mărfurilor.

Măcelul din extremul-orient însă, nu se sfârși așa cum îl visară stăpînitorii statului rusesc. Rusia fu biruită. Sdrobitoarele învingeri suferite de ruși avură drept rezultat pregătirea terenului revoluționar în Rusia, grăbirea neînclăturatei năruiri a țarismului. Criza industrială ce a fost urmarea imediată a războiului, ca și șomajul, (lipsa de lucru) ca și scumpirea obiectelor de primă necesitate, ajută mișcării revoluționare: populațiunea muncitoare de pretudindent se declară contra războiului și cere încetarea lui. Imprumaturile mari făcute de guvernul rusesc, ce trebuiau a fi plătite tot de populațiunea muncitoare sub forma diferitelor im-

pozite, mizeria, exploatarea și bunul plac al funcționarilor, făcură ca în mijlocul poporului întreg să incolțască sămînța răzvrătirii.

Societățile legale muncitorești, de origină polițienească, pe care țarismul neavînd ce face le îngăduise, supraveghîndu-le însă de aproape, aceste societăți votau în primul rënd, hotărîri politice. În aceste societăți avu o influență mare și preotul Gapon. De acest nume e legată amintirea zilei singeroase dela 22 Ianuarie nou 1905, ziua în care se văzu mai bine ca ori-când, că muncitorimea e forța principală și hotărîta a armatei revoluționare în luptă cu țarismul.

Preotul Gapon era președintele „Asociațiunii legale muncitorilor din fabricile Petersburgului”, asociație aprobată de către guvernul rus. Administrația oficială dăduse această aprobare avînd în vedere tot interesele guvernului țarist, căci această asociație nu avea alta de scop de cât „satisfacerea intereselor morale și religioase ale muncitorilor și mai ales apărarea acestora de propaganda revoluționară”. Muncitorii aleseră de președinte al societății pe preotul Gapon, un preot cu idei liberale, dar mai ales un preot cu o purtare exemplară și o inimă bună, blînd, un preot ce știa să mingăie și să îmbărbătească pe desmoșeniți în fruntea căroră se găsea. Dar ceea-ce părea un fenomen ne mai auzit în sfînta Rusie, popa Gapon nu era bețiv, ba din potrivă, se ridica cu putere contra beției, sfătuiind pe munci-

tori să nu se adune la beătură. Purtarea sa desăvirșită, ființa întreagă a preotului Gapon, îl făcu să aibă o influență colosală asupra poporului muncitor.

În acele asociațiuni ce aveau de scop: apărarea muncitorilor de propaganda revoluționară, pătrundeau și muncitorii socialiști, cari încetul cu încetul deveniră cei mai ascultați. Să ajunse până acolo, că muncitorimea nu voia să asculte de cât pe oratorii socialdemocrați.

Preotul Gapon pentru a-și menține influența ce o avea asupra maselor muncitoare, se găsi nevoit să adopte păreri oratorilor socialiști și să declare că: „socialdemocrații nu sunt dușmanii poporului, ci prietenii lui”. Asociațiile legale muncitorești, deveneau zi cu zi focare revoluționare. Câtă ironie a vieții în transformarea această fatală a organizațiilor muncitorești!

În Decembrie 1904, patru muncitori din atelierul Putilof fură fără nici un motiv dați afară. Muncitorii se plîseră de acest lucru, de bunul plac al stăpînitor. Stăpînii nu voiră să asculte plîngerile muncitorilor. Atunci sub influența preotului Gapon și a „Asociației” 14.000 muncitori din uzina Putilof, părăsiră lucrul în ziua de 15 Ianuarie nou 1905. Această grevă se generalizează iute, o grevă de simpatie ce cuprindează aproape întreaga muncitorime din Petersburg. În 200 uzini muncitorimea încetase lucrul. Cu toate astea patronii bazîndu-se pe forța armată a țarismului, sprijiniți fiind

vor conchiema pe muncitorii de pământ la o conferință, până la care timp vom trimite tipăriturile necesare și un delegat al centrului va veni să alcătuiască grupa.

Dacă tovarășii vor urma așa precum sunt cele înșirate aci, atunci nu este nevoie de a serie multe epistole, să păstrează mult timp și alcătuirea grupei să face cu mai mare grabă.

Epistolele care privesc sindicatul muncitorilor de pământ sunt a să trimite direct pe următoarea adresă: *A Magyarországi Földmunkások Országos Szövetsége, Budapest, VII. Rottenbiller-utca 24, I. em. 9. szám.*

Cu frățietate

Conducerea Sindicatului muncitorilor de pământ din Ungaria.

Proprietatea colectivă.

Că societatea actuală merge în spre socialism, puțin sunt cari să mai împotrivesc acestui adevăr. Socialismul a intrat în toate straturile societății, el este astăzi stăpânul tuturor gândurilor. Chestiunea zilei, este chestiunea socială. Cine astăzi va mai avea curajul să zică, cum se zicea acum 60 de ani, că temelile societății de astăzi sunt veșnice și nestrămutate? Și cu toate acestea, cu toate că ori-care om ar trebui să știe ce este socialismul și care îi este temelia științifică, totuși, numai foarte puțini știu cu adevărat ce este socialismul, și nu vorbesc de cei ce n'au avut prilejul să se instruească, să se lumineze, vorbesc de aceia cari conduc destinele neamului (păstorii poporului) de pătura zisă cultă și luminată, care și-a făcut un cult ca să prostească poporul muncitor, care-i bătut de toate relele sociale, mizerie și ignoranță, care este exploatat în toate formele, tot de așa zisii conducători, cari duc la peire un întreg popor. Și-au luat josnica misiune ca să ferească poporul din singura cale de emancipare, bătută de toate popoarele de pretutindeni și de tovarășii de aceleasi suferințe de alte-națiuni din Ungaria.

Ei bine. Acești prețioși conducători ai nărodului — nouăzeci și nouă la sută — cred și astăzi că socialismul stă în gugu-mania, care va să zică împărțirea averilor. Pornind de aici, acești prea luminați domni, încep a lăsa socialismul cu armele știute, făcând spirit, glume, spunând anecdote și când sfârșesc sacul, atunci să nezece pe burtă, mulțumiți că au zdrobit hidra socialista.

Și ceea ce este mai curios, este că, nici unul din gânditorii socialismului, nici unul din utopiștii cei mai plini de închipuire, nu a vorbit despre această faimoasă împărțire a averilor.

Ți-e milă, zău, de acești oameni, cari au trecut prin universități, cari au căpătat titluri și cari cel puțin ar trebui să cunoască teoriile dușmanilor, pe care 'i combate.

Baza socialismului modern, temelia științifică a uriașei mișcări care a coprins toată lumea, stă în faptul că proprietatea mijloacelor de producție: pământ, fabrici, ateliere, mașini etc. să treacă din mâna clasei stăpânitoare, în mâna clasei stăpânite. Economistii socialiști au cercetat care este cauza boalei sociale, cauza sărăciei pe pământ. Această boală au găsit-o că stă în faptul, că cel ce produce, nu este stăpân pe unealta de muncă.

Odată pricina boalei găsită, ușor s'a putut găsi leacul pentru înlăturarea boalei. E vorba de a da în mâna lucrătorului, producătorului, mijlocul de producție.

Eată pentru baza socialismului este proprietatea colectivă. Socialismul fără proprietate colectivă este ca un creștin-fără credință în D-zeu. Se înțelege că nu în cadrul strimt al unui articol de gazetă să poate scrie despre proprietatea colectivă, ceea-ce voesc a arăta, este numai deosebirea dintre ceea ce este socialismul în realitate și ceea ce fac din socialism dușmanii lui.

O altă idee tot așa de hazlie, ca și împărțirea averilor de către socialiști, este și născocirea acelorași deștepți și atât știutori oameni, care îți spun liniștit că socialismul este contra capitalului.

Mai întâiu ce este capitalul? Capitalul în economia politică, chiar în cea burgheză, nu se înțelege numai banii, ci tot ce servă la producție și în general tocmă mijloacele de producție, mașini și altele. Cum ar fi socialismul contra mașinilor?

Intelegând de mareș, au confundat chipul de stăpânire al capitalului, cu însuși capitalul în adevăr, socialismul combate clasa care stăpânește capitalul sub toate formele lui, dar mai fiindcă îl stăpânește individual. Socialismul este, dar, contra clasei stăpânitoare, care stăpânește capitalul și cere că capitalul să devie colectiv.

Aceasta însă, cu a fi contra capitalului, este altă căciulă. Să înțelege că făcând din socialism un fel de momăte, o stafie, e ușor

de ați arăta plăcerea spre a-l doborî fără nici o mare osteneală.

Când însă proletariatul este organizat pentru lupta definitivă, când societatea burgheză se apropie cu pași uriași spre prăpastie, este un joc copilăresc și de nebun a te pune să combați drept socialismul, este o închipuire neroadă și fără înțeles.

Dar dușmanii poporului urmeze cu minciunile. Poporul s'a săturat de acești panglicari naționali și a început a vedea că mintuirea este prin el, și nu se mai lasă amăgit.

Văzând cum pretutindenea se organizează muncitorimea, a venit timpul de deșteptare și formând organizații puternice în partid de clasă vor putea cuceri multe drepturi cu celelalte popoare din Ungaria.

Sibiu.

I. Crețu.

Scrisoare deschisă

D-lui Dimitrie Birăuțiu red. resp. la „Poporul Român“.

Stimate Frate!

Nimica în lume nu e mai greu, de cât a face dreptate, și dreptatea ce-o pretind Românii din Ungaria din veacul al douăzecilea, nu o pot face unul sau două — adevărat o națiune — ci toate națiunile din această țară.

Și cu toate aceste poporul Român din această țară a fost părăsit, a fost uitat, a fost uitată opinia care este talpa țării.

Când lupta dintre capital și muncă a ajuns și în colibe noastre ale Românilor, ne-am alăturat și noi de partidul socialdemocrat văzând că de acolo va veni mintuirea. Ne-am alăturat de muncitorii celorlalte naționalități din această țară, de muncitorii lumii întregi ca să ne cucerim drepturile ce ni s'au răpit.

În zilele crăciunului catolic am ținut în Lugoj congresul nostru al muncitorilor Români.

Acolo, la acel congres ai fost și D-ta ca ascultător și mai rugat să nu atacăm pe naționalistii Români, cu toate că un domn cu numele de Brediceanu a voit să ne facă disordine în Congres — ceea-ce nu-i a succes.

D-ta ai avut căvințe așa de dulci, ai arătat că te-ar doare inima de soarta sătenilor Români, așa că eu o clipă n'am stat la îndoială că într'adevăr D-ta D-le Birăuțiu simțești cu noi.

Dar să mergem mai departe.

de a-tot-puternicii curții imperiale, respinseră de a discuta cerințele muncitorilor.

Prootul Gapon împreună cu muncitorii „Asociației“, crezură nimerit a se adresa țarului Nicolae al II-lea. Țarul nu-i de cât tatăl bun și blind al tuturor rușilor, el nu știe nimic din cruzimile și nelegiuirile sfetnicilor săi, nu știe nimic din durerile și amarile noastre suferințe. Dacă am vorbi direct cu el, dacă ne-am plinge lui, ne-ar asculta și ne-ar face dreptate.

Aceasta era credința celor mai mulți dintre muncitori, aceasta era credința preotului Gapon. Muncitorimea printr'o scrisoare adresată ministrului de interne Sviatopolk Mirsky, roagă să înștiințeze pe țar că în după amiaza zilei de 22 Ianuarie nou se vor înfățișa la palatul de iarnă. Țarul să nu se teme de nimic, spunea aceea scrisoare, muncitorimea garantează inviolabilitatea lui.

Odată cu aceea scrisoare, muncitorimea a înaintat și o petițiune către țar, petițiune rămasă celebră în istoria revoluției rusești. Iată câte-va fragmente din ea:

„Noi, muncitorimea orașului Petersburg, venim la tine ca niște sclavi de care lumea toată își bate joc, niște sclavi ce se sfârșesc sub povara despotismului și a bunului plac. Suntem sêraci, prizonieri, împovărați de muncă ce întrec puterile noastre. Suntem batjocoriți și considerați, nu ca oameni, ci ca sclavi a căror datorie e să îndure toate chinurile, fără împotrivire. Am suferit în de-ajuns, și zi cu

zi ne afundăm tot mai mult în noroi. Suntem despoiați de ori-ce drepturi, lipsiți de ori-ce învățătură, înăbușiți de despotism și nedreptate. Viața ni se sfârșește, puterile slăbesc. Când cutitul ne-a ajuns la os, am părăsit lucrul și ne-am rugat stăpînitorilor, le-am cerut dreptate“.

Petițiunea mai departe povestește tot în termeni așa de sinceri, viața chinuită a lucrătorilor, lăcomia patronală, neascultarea cererilor formulate de muncitori pe motiv că dreptul de a veni cu aceste cereri, nu-i recunoscut muncitorimei prin nici o lege. În termeni viguroși mai povestește aceea petiție, hoțiile și nelegiuirile celor puși în fruntea Statului, a întregii biurocrații.

„Primește cu bună-voință cererile noastre, spunea petiția, cereri ce vor avea de rezultat fericirea tuturor. Rusia e prea mare și nevoile ei prea multe și felurite, pentru ca funcționarii singuri să o poată governa. E absolut trebuitor ca poporul să-și aibă reprezentanții săi, căci numai el își cunoaște adevăratele lui nevoi“.

Muncitorimea cerea în primul loc, *votul universal, egal, direct și secret* pentru toți locuitorii imperiului. „Aceasta e principala noastră cerere, *votul universal* e balsamul rănilor noastre“. Ar fi putut adauga: aerul trebuitor pentru a învinge și pe al doilea dușman — *Capitalismul*.

În ajunul zilei singeroase, adică la 21 Ianuarie, scrisoarea muncitorilor fu discutată de întreaga camarilă și de sfetnicul țarului.

Se luă hotărârea ca țarul să nu vie la palatul de iarnă, ci să rămâie la Tarskoe-Selo, o localitate în apropiere de Petersburg.

Cu ordinea orașului, cu măsurile ce vor trebui luate a doua zi, când muncitorimea va veni să-și spuie durerile „bunului lor părinte“, țaru, fu însărcinat marele duce Vladimir, o fiară ce nu se mai sătura de sânge.

Iată care era cuvântul de ordine al acestui nelegiuit: „singurul mijloc fără greș, ce poate vindeca relele poporului este și a fost totdeauna, de a spinzura câte-va sute de nemulțumiți, în fața tovarășilor ce-i înconjoară. Numai acestea pot fi relațiile dintre stăpînitori și stăpîniți“. Conform cu aceste teorii a doua zi întreaga poliție și o parte din armată, fu postată în vreo cinci puncte mai principale din fața palatului de iarnă. Muncitorii erau aproape convinși că țarul îi va primi, chiar popa Gapon spera că în fața unei procesiuni pașnice autoerația nu va îndrăzni să facă uz de forța armată. Lucrurile după cum știți, s'au întâmplat dinpotrivă, la comanda de „foc“ a ofițerilor, soldații au tras în frații lor, în mulțimea ce înainta pașnic, fără arme, conduși de popa Gapon și un alt preot, purtând cu ei icoane și portretul țarului.

În ziua de 22 Ianuarie 1905, armata rusă zprobită cumplit de japonezi în războiul din extremul-orient, eși pentru prima oară victorioasă. În mai puțin de un ceas ucise o mulțime de copii, femei, bătrâni și muncitori

D-tră carî vă numiți naționaliști Români ați ținut atâtea adunări românești sub masca de a lumina pe toți Români, să căutați pricinile de ce este atât de sărac acest popor. D-tră ați știut ce este de făcut, unde este nevoie de ajutor și unde nu. Eram curioși și ne aflam într-o bucurie mare. Credeam că ne arătați binele și răul, ne învățați a iubi binele și a urî răul și nu va mai fi ceartă între frate și frate, între tată și fiu.

Eram curioși a vedea că cum vă arătați iubirea de neam și prietășug.

Și ce ați făcut?

Ați batjocorit acest popor sărac, blând și nepriceput. Ați jurat că odată cu capul nu veți lăsa ortodoxia și autonomia. Dar acest popor nu știe ce s'a făcut prin autonomia și ortodoxia voastră. Eu însă o știu.

Ați uitat că în această țară mai este cine-va care va desfășura aceste la timpul său.

Și tocmai D-ta D-le Birăuțiu, care ai vorbit cu mine și m'ai rugat să nu lovim pe naționaliști, D-ta care ai avut cuvinte atât de dulci pentru poporul muncitor Român, vii a treia zi și ne batjocorești congresul, ne batjocorești pe noi Români, în foaia D-tale numită „Poporul Român“.

Te întreb D-le Birăuțiu, putem noi avea încredere în un om ca D-ta? Putea veți avea D-ta încredere în un asemenea om, care face ceea-ce D-ta ai făcut?

Ai păcătuit. Eu îți iert păcatul pentru-că am învățat a te cunoaște.

Petru Marinicu.

Ziua mucei.

Adunarea generală de constituire a sindicatului muncitorilor de pământ.

În ziua de 7 Ianuarie nou și-a ținut sindicatul muncitorilor de pământ din Ungaria adunarea generală de constituire.

Ca președinte a fost ales Francisc Joó, ca secretar Francisc Máté (Oradea mare).

Francisc Joó declară adunarea de deschisă și zice: A sosit timpul când muncitorii economi pot să se organizeze liber, fără frică, fără șfială. Drumul pe care trebuie să mergem ne este deschis, ne este deschisă calea pe care trebuie să luptăm pentru îmbunătățirea soartei noastre.

Acel guvern care a voit să ne nimicească a căzut. Soarele a început a-și arunca razele și peste noi, peste muncitorii săteni.

În floarea virstei, ce în chip atât de pașnic voiau să vorbească „bunului lor părinte“ — țarul.

Ziua de 22 Ianuarie șterse din inima muncitorilor ori-ce umbră de credință în bunăvoința și dragostea țarului pentru popor. Singele ce a curs atunci a săpat o prăpastie adincă între țar și poporul lui, Muncitorimea nu mai avea nimic de așteptat de la un „tată“ care fără milă își ucide copiii.

Ziua de 22 Ianuarie a fost primul pas hotărâtor al revoluțiunii rusești. Din această zi revoluția n'a încetat o clipă. Grevele au urmat grevelor, muncitorimea toată să ridice ca un singur om. Țăranii s'au răscoală și pun mâna pe pământurile boierești, soldații nu voesc să mai tragă în mulțime și trec pe partea revoluționarilor, marinarii se asociază la lupta pentru dezrobirea poporului. E vie încă în mincea noastră răsărită vasașul Potemkin.

Revoluția e în permanentă, iar împotriva indărătnicele ale autocrației, măcelurile cele organizează printre evrei, armeni, poloni, intelectuali și întreaga lume muncitoare, activitatea bandelor negre plătite și hrănite cu rachiul stăpînirii, nu sunt de cât semnele apropiatei năruiri a țarizmului, nu sunt de cât cele de pe urmă convulsii ale unui colos în agonie.

Țarizmul va cădea; istoricește această cădere e inevitabilă. V. Brand.

„România Muncitoare“.

Statutele sindicatului muncitorilor de pământ din Ungaria sunt sancționate.

Astăzi este datorința noastră, să arătăm la această adunare de constituire că voim să ne organizăm și voim a ne îmbunătăți soarta. Salută pe cei de față și dă citire telegramelor și scrisorilor de felicitare sosite.

Samuil Jászai salută adunarea generală în numele muncitorilor industriali și își exprimă bucuria zicând, că munca această de cultură pe care sătenii o încep, să datoroeste în primul rând muncitorimii industriale organizate, care a sprijinit și va sprijini și în viitor pe frații de suferință săteni.

Emanuil Buchinger salută adunarea în numele partidului socialdemocrat și între altele zice: Prin sancționarea statutelor sindicatului am ajuns acolo, că și proletarii săteni se pot organiza liber, să pot organiza sub steagul roșu al socialdemocrației. Arată cât sunt de puternice sindicatele muncitorilor industriali și dorește că în cel mai scurt timp și muncitorii săteni să fie o armată puternică și bine organizată pentru apărarea intereselor lor.

După aceea se alege comitetul de verificare, care se retrage spre a verifica mandatele delegaților.

Koloman Jocsák citește și explică statutele, apoi zice: În anul 1848 muncitorimea a fost scăpată de iobăgie și muncitorii au devenit robi liberi cari azi sunt siliți să lupte pentru desrobirea lor, pentru îmbunătățirea soartei lor. Sindicatul este aceea ce-tate în care vom putea învăța pe copiii noștri să fie oameni de omenie, îi vom învăța cum să-și câștige drepturile omenești. Uniți în sindicat vom putea dobîndi aceea, că ne vom putea îmbunătăți soarta noastră precum și aceea a familiei noastre. Vom ajunge acolo că vom putea scurta timpul de muncă și vom mări plata mucei noastre prin care vom avea o bucată de pîță mai mult și nu vom fi siliți a aștepta cu frică iarna, ei ne vom putea numi într-o câțva oameni.

Adunați în sindicat nu vom mai fi slabi, ci vom fi o putere mare, care dacă va voi va putea să-și îmbunătățească soarta, cu care putere va trebui să facă socoată capitaliștilor, proprietarii de zece de mil de holde și chiar conducătorii acestei țări.

După-ce au mai vorbit mai mulți, statutele au fost luate cu unanimitate la cunoștință și adunarea generală a declarat sindicatul ca constituit.

Paul Urbán face cunoscut în numele comisiei de verificare că de față sunt 61 comune cu 87 delegați, comunele următoare sunt reprezentate astfel: Mezötúr 2, Salonta mare 1, Keeskemét 2, Sarvas 1, Hódmezővásárhely 2, Makó 1, Halaș 1, Hatvan 3, Sätmar 1, Eresi 3, Segedin 1, Bätorkeszi 3, Sabadka 1, Bacsalmaș 2, Baja 1, Cincibiserici 2, Czegléd, 1, Medgyes-Bodzás 2, Medgyes-Egyháza 1, Abony 2, Kiskunfélegyháza 2, Rákoskeresztúr 3, Oradea mare 4, Kışineu 1, Erdőhegy 1, Pátka 1, Bajaszentiván 1, Simonytornya 1, Székesfehérvár 2, Szentcs 1, Törökszentmiklós 1, Földes 1, Debretin 2, Vörșet 1, Ruma 2, Gyertyámos 2, Bogároș 2, Németsernya 1, Piroș 1, Zenta 1, Lugoș 1, Felvint 1, Kisköröș 1, Csorvás 1, Solt 1, Paks 2, Gádoros 1, Kanija mare 1, Bichis-Gyula 1, Tiszaroff 1, Ujvidék 1, Moravita veche 1, Szolnokszanda 1, Szigetujfalu 1, Rákoskeresztúr 2, Orosháza 1, Harta 1, Ciacova 1, Dunapataj 1 delegat.

Gabriel Jóna (Cincibiserici) propune în numele comitetului de candidare că comitetul consilier să fie ales din Segedin, căci acolo muncitorii economi sunt bine organizați și pot ține piept contra brutalităților autorităților, și de s'au încerca a se însena vre-o acțiune contra sindicatului sunt în tot momentul gata a răspunde cu greva. În comitetul conducător, în sediul în Budapesta, propune pe următorii tovarăși:

Președinte Alexandru Csizmadia, vicepreședinte Emanuil Buchinger, secretar Iosif

Takács, casier Francisc Joó, controlor Leopold Schmidl, membrii conducători: George Nyistor și Koloman Jocsák.

În comitetul consilier cu sediul în Segedin pe următorii: Mihai Kerekes, George Turi, Iuon Szekeres, Ștefan Turus, Balázs Bálint, Iuon Savanya, Francisc Savanya, Irimie Szabó, Francisc Szabó, Anton Berta, Iosif Otott, Anton Köves, Mihai Molnár, Iosif Bonó, Iuon Abraham, Iosif Molnár, Petru Torda, Francisc Csokási, Francisc Csonka, Iuon Schmidt, Anton Medgyesi, Iuon Kis, Iosif Kis, Iuon Orosz, Ștefan Molnár, Gergely Nógrádi, Paul Szöke, Francisc Turi, Illés Kovács și Iuon Dicsö.

În comisia de reviziune cu sediul în Czegléd pe următorii: Iosif Zachar, Iosif Mellár, Ștefan Erdős, Iosif Sági și Iosif Alexandru.

După ce au mai vorbit Irimie Békessy, Paul Berényi, Mihai Kerekes, Mayer și Gergely Boda s'au ales unanim acei propuși mai sus.

După aceea s'a început pertractarea Regulamentului de afaceri care este referat și explicat de tovarășul Koloman Jocsák, care Regulament după facerea mai multor modificări a fost primit de adunarea generală.

La punctul 3. Propunerii, Maximilian Weil propune ca statutele să se tipărească și în limba nemtească și sârbească.

Ștefan Mihelyi (Lugoș) propune ca statutele să se tipărească în limba tuturor naționalităților din țară.

Aceste propuneri au fost primite.

După aceea tovarășii Emanuil Buchinger, Irimie Békessy (Szentes), Mihai Kerekes (Segedin), Francisc Joó și alții îndeamnă pe cei de față la muncă serioasă că la adunarea generală viitoare să fie atâtea sute de delegați câte comune sunt azi reprezentate.

Cu intonarea marseillaisei s'a sfârșit adunarea generală de constituire a sindicatului muncitorilor de pământ.

Din sindicate.

Muncitorii de pământ.

Sindicatul muncitorilor de pământ a alcătuit deja în următoarele comune și orașe grupe:

Hatvan, Szarvas, Mezötúr, Kikinda-mare, Jászárokszállás, Solt, Gádoros, Orosháza, Segedin, Nagyszénás, Zalaegerszeg, Szaboká, Baja, Bätorkeszi, Kisharta, Székesfehérvár, Pátka, Omor, Rákoskeresztúr, Kiskunfélegyháza, Medgyesegyháza, Csorvás, Medgyes-Bodzás, Sárabán și Kisköröș.

Muncitorii constructori.

Sindicatul muncitorilor constructori își ține adunarea generală a delegaților în zilele de 31 Ianuarie, 1, 2 și 3 Februarie în Budapesta.

Bistrița. După o mare trudă în sfârșit s'a alcătuit și în Bistrița în ziua de 12 Ianuarie grupa sindicatului muncitorilor constructori. Tovarășii din Bistrița au înțeles că numai prin puterea organizării pot să-și îmbunătățească soarta și nu vor mai fi dați pradă flămînzilor meșteri și antreprenori.

Cu bucurie constatăm că și Românii din Ardeal au început a se deștepta și a vedea că numai prin puterea lor proprie, numai prin ei însuși pot să-și croiască o soartă mai bună. Ne cade bine a vedea că tocmai muncitorii români din Bistrița au fost între cei dintâi cari au înțeles că prin puterea organizației vor putea ajunge acolo ca să fie considerați ca oameni. Muncitorii sunt acei cari adună comorile și avuțiile bogățiilor, ei însă nu să pot folosi de ele.

Dorim tovarășilor din Bistrița succesuri mari. Înainte.

Segesvár. În ziua de 18 Ianuarie muncitorii de aici au ținut o adunare, în care au hotărât alăturarea de sindicat și au alcătuit grupa sindicatului muncitorilor constructori.

Din partea sindicatului a fost de față to-

varășul Ștefan Laib, care a explicat însemnătatea sindicatului, a citit și explicat statutele ce a fost ascultat cu băgare de seamă de cei prezenți și luate la cunoștință cu unanimitate.

După aceea s'a constituit grupa și nu fost aleși: Președinte Mihai Henning, secretar Ioan Bilcz, casier Mihai Ehrmann, controlori George Hugel și Ștefan Bart, bărbați de încredere Mihai Donáth, Ioan Hermann și Martin Theil.

VOTUL UNIVERSAL.

Poezie de N. Purcelus și P. Marincu.

Haidetți frați într'o unire,
Haidetți într'o simțire
Glas înalt să ridicăm
Sfântul drept să'l căpătam,

Noi Români, noi țeranți, prin votul universal.

Câți suntem fiți dintr'o țară
D'intr'o patrie hotară,
Toți să fim într'o ființă
La drept și la datorință,

Noi Români, noi țeranți, prin votul universal.

Toți voim să fim d'o seamă
Patria să ne fie mamă
Apărare, drept și scut
Celor-ce n'atrânsa s'au născut

Noi Români, noi țeranți, prin votul universal.

Toți dăm trudă și sudoare
Pentru a țeriți bună stare,
Drept cerem tuturor
La Domni și la Muncitori,

Noi Români, noi țeranți, prin votul universal.

Ne dăm brațul nostru tare
Pentru-a țeriți apărare,
Ne dăm singe, ne dăm piepturi
Dar cerem s'avem și drepturi,

Noi Români, noi țeranți, prin votul universal.

Voim tristul glas al durerii
Să străbucă în Dieta țării,
Și pe viitor voim
Soarta noi să ne-o creștin,

lomâni, noi țeranți, prin votul universal.

Cronica.

In viața politică să petrec evenimente importante. Să vorbește că coaliția va lua frâiele guvernului în mână și că au lăsat să cadă pretenția lor cea mai principală: comanda maghiară.

Despre votul universal nu se aude nimic. Precum se vede, domniile aceștia cred că se pot juca și mai departe cu noi. Dar ei se vor înșela, căci dacă nu vor eși cât mai în grabă cu el afară, apoi ni-l vom cuceri noi singuri cu armele cari ne stau la dispoziție.

Antistie comunală socialistă. Cu ocazia alegerii antistiei comunale din Berint (com. Timiș) ce s'a ținut la 20 Ianuarie au fost aleși următorii tovarăși: Petru Marincu chinez, (primar), Nicolae Sirman vîtechinez, Iuon Dragalina casier și Iuon Todor jurat. Felicitările noastre.

Emigrări. Din Oradea-mare se scrie că în fie-care lună câte treizeci, patruzeci de inși cer pașapoarte dela vițeșpan, cu scop să emigreze. In timpul din urmă însă, legea despre emigrare o explică vițeșpanul în așa mod, ca și cea referitoare la rezerviști, denegând estradarea pașapoartelor. Urmarea a fost că și fără îngăduința au mers la America mai mult ca patruzeci de inși.

Tot așa se întâmplă și în comitatul Zălau, unde de câte-va zile din trei comune au emigrat mai mult ca optzeci de inși.

Oamenii emigrează din țară că nu mai pot trăi în neajuns, și coaliția în loc de a îmbunătăți soarta poporului, strigă după comanda maghiară.

Alegerile din Anglia. Până acum au fost aleși în parlamentul englez 342 liberali, 42 muncitori, 140 conservatori și 81 naționaliști. Aceste sunt primele alegeri la

cari a luat parte și partidul muncitor și prin puternica lui agitație a avut acest succes de a fi reprezentat în parlament prin 42 reprezentanți. Când va fi și în țara Ungară așa?

Mine de aur în Maramureș. In muntele Moldova din hotarul comunei Bereznec (com. Maramureș) s'au descoperit mine bogate de aur. Făcându-se săpături și probe s'au scos dintr'o mașină metrică de petriș 175 grame de aur și argint. Cercetările continuă.

101 muncitori îngropați de vii. In minele Akite din Japonia s'a întâmplat o explozie violentă și un incendiu. Dintre cei 2000 muncitori, cari se aflau în mină 101 au fost îngropați de vii sau au ars în foc.

Inventatorul lanpei de petrolu James Hinks a murit la 1 Ianuarie în Birmingham în etate de 90 ani. El a obținut în anul 1858 brevet pentru prima lampă de petrolu, care acum se folosește în cea mai ascunsă colibă.

Un român care omoară doi lupi. Românul Vasile Cioban din comuna Hodac mergând singur din Regin spre casă, când a ajuns la Muntele Mare, i-au eșit în cale doi lupi. Ciobanul însă nu și-a pierdut prezența și când unul din lupi, cel mai mare, a vrut să sară asupra-i, el își scoase cuțitul din șerpar și cu o lovitură bine nimerită a străpunș pe lup, lăsându-l răsturnat în drum. Pe al doilea lup, care a sărit de asemenea să'l sfășie l'a înleștat cu mâinile de git și l'a tirit cu sine până în sat. Aci la strigătele lui, au sărit oamenii cu securile și au omorât lupul.

O avere mare îngropată cu moarta. E un an de când a murit la Liptó-Hible (Ungaria) o femeie cu numele Susana Droppa. Femeia avea numai un fiu, care însă fugise de 12 ani la America, ca să scape de cătănie. Auzind acum băiatul despre moartea mamei sale, a scris acasă ca să deschidă mormântul, căci în perina de sub capul moartei se afla o sumă mare de bani. Așteptările au fost deșchise mormântul și au adăunat pentru 100.000 coroane în monede de aur și argint.

Oraș mistuit de un vulcan. Din New-York se scrie, că orașul Masaya cu 20.000 locuitori a fost nimicuit aproape cu totul prin un cutremur de pământ și prin izbucnirea vulcanului San-Diego. Mai multe miș de oameni au fost îngropați de vii sub zidurile dărimate sau au ars în lava ferbinte. E mare teamă, că și orașul Grenada a fost șters de pe fața pământului. Nefericirea îngrozitoare a venit pe neașteptate. Vulcanul a început pe neașteptate să verse lavă ferbinte dintr'insul, iar cutremurul a sguđuit pământul pe o întindere de 80 kilometri pătrați.

Capital și muncă.

Muncitori constructori.

Högyész. Tovarășii se pregătesc a intra în luptă pentru mărirea salariului. Pretinderile sunt 32—34—38 fleri pe oră.

Kunszentmicslăus. Tovarășii au predat meșterilor pretinderile lor. De oare-ce tovarășii stau înaintea unei lupte grele, rugăm pe tovarășii constructori să nu călătorească acolo.

Németboly. Zidarit și dulgherit au predat pretinderile lor meșterilor, dar tratativele nu au avut rezultat și stau înaintea grevei.

Kikinda-Mare. Conducătorul Mihai Dominik al meșterului Kucsera Methov a fost eselus din lucru de către tovarășii din cauză că s'a purtat rău cu muncitorii de sub mâna lui.

Almásfűzítő. Fabrica de petrol și ulei este sub boicot înconjurați acest oraș.

Csákova. Ni se scrie că la construcția liniei Jebel zidarit s'au declarat solidari cu dulgherit și au pus această construcție sub boicot.

Szabadka. Fabrica de gunoiu a lui Francisc Nagy stă sub boicot.

Reșița. Tovarășii din Reșița roagă pe lucrătorii constructori din toată țara, că până atunci să înconjure Reșița până când nu au învins a căștiga pretinderile predate meșterilor.

Maramarossziget. La clădirea spitalului de aleaneții meșterii au făcut munca dulgherilor cu muncitori nequalificați. Comitetul muncitorilor făcând reclamație la conducătorii de lucru, aceștia au răspuns că dacă nu le place, să nu luere că ei aduc lucrătorii din altă parte.

Facem atent pe toți muncitorii constructori asupra acestui lucru. Suntem siguri că nu se va găsi nici unul care va primi lucru dela acești ticăloși.

Lugoj. Tovarășii constructori din Lugoj stau înaintea grevei. Nici un constructor să nu meargă la Lugoj.

Muncitori lemnari.

Arad. Toți muncitorii în lemn din fabrica de vagoane, precum și timplarii din Arad stau înaintea grevei. Nici un lucrător să nu meargă la Arad.

Oradea-Mare. Toți timplarii stau înaintea grevei. Timplari să nu mearga la Oradea-Mare.

Muncitori în fier.

Măcelul din Nándorhegy. (9 morți și 22 răniți). Muncitorii dela minele din Nándorhegy ținând o adunare de organizare, pentru a cărei reușită s'a trudit foarte mult tovarășul Fazekas. Acest tovarăș fu arătat direcțiunii de către doi trădători și tovarășul Fazekas fu dat afară din lucru. Muncitorii văzând această nedreptate s'au declarat solidari cu Fazekas punându-se în grevă cerând reprimirea lui și darea afară a celor doi denunțatori.

Venind jandarmii la fața locului muncitorii au fost și mai mult amărîți. Deodată jandarmii au dat foc asupra mulțimii. La moment au căzut vre-o 50 lucrători, din cari 3 au murit imediat, trei peste câte-va ore, iar ceilalți grav răniți au fost duși la casele lor.

Cu această ocaziune „Drapelul“ din Lugoj scrie o serie de articole foarte atîtătoare contra partidului nostru, cărora în numărul de față nu le putem da răspunsul cuvenit. Până la aparițiunea numărului viitor facem atent pe D-nii dela „Drapelul“ asupra preverbului german: „Der Denunziant ist der grösste Schuft im Land!“

Înștiințare.

Facem atent pe acei frați cari au voce să mai procure

CALENDARUL „ADEVERULUI“

să se grăbească cu acest lucru, căci mai târziu nu le vom putea satisface cerințele. Calendarul are un cuprins de 80 pagini și conține următoarele:

Prefață. — *Sculăți.* Poezie de D.Th. Neculuță. — Programul partidului socialdemocrat din Ungaria. — Statutul organic al partidului socialdemocrat din Ungaria. — *Proletar.* Poezie de Ada Negri. — *Moș Martin.* Poveste de Al. Vlăhuță. — *Revoluția în Rusia,* cu mai multe ilustrațiuni. — *Moment de revoltă* Poezie de D. Th. Neculuță. — Cum să ne organizăm. (Îndrumări). — *Viața lucrătorului în țările civilizate.* — *Oamenii Domnului.* Poveste de I. Neagu. — *Cugetări.* — *Scala timbrelor.* — *Tarifurile de poștă.* — *Tergurile de țară.*

Prețul unui Calendar este 50 fleri, dacă se comandă 10 călindare pe o singură adresă, atunci prețul unui Calendar este: 45 fleri.

Bani sunt a se trimite pe adresa:

Adevărul (Glasul Poporului)

Budapesta, VII., Nyár-u. 1.

Statutele sindicatului muncitorilor de pământ din Ungaria.

*Titlul, sediul și cercul de activitate al
sindicatului.*

§ 1. Titlul sindicatului: Sindicatul muncitorilor de pământ din Ungaria.

Sediul sindicatului: Budapesta; adunarea generală poate transmuta sediul ori-când în alt oraș sau comună.

Cercul de activitate al sindicatului se estinde peste toți muncitorii de pământ de ambele sexe din țară, sau cari sunt în legătură cu ramura agricolă. (Ziuăși, secerători pe parte (részes-aratók), servitori, cubicari (kubikos), păstori, muncitorii de vii, căruțași (coeiși), proprietari mici (economii), arendași mici, cărași, afară de aceasta peste toți acei muncitori, cari lucră în orașe cu plată zilnică, lunară sau anuală și lucră ca ajutorii la ori-care ramură industrială, dar cari de origină au fost economii, nu au altă meserie și ast-fel în tot momentul se pot reintoarce la ocupațiunea lor originală).

Scopul și mijloacele sindicatului.

§ 2. Scopul sindicatului:

a) A împreuna frățește pe toți muncitorii de pământ cu scopul ași îmbunătăți starea prin puterea indemnării și unirei pe calea legilor actuale;

b) a înlesni învoielile cu proprietarii, a regula plățile de muncă și altele;

c) a supraveghia ca contractele încheiate, atât în privința plății cât și în privința arendelor, să fie ținute strict atât din partea muncitorilor, cât și din partea proprietarilor;

d) a ajuta pe membrii sindicatului în acele proese, pe cari le intentează contra acelor dădători de lucru, cari nu se țin de contracte;

e) a ajuta conform cerințelor și mijloacelor, pe acei, cari fără vina lor, au rămas fără lucru sau devin bolnavi (morboși);

f) a mijloci luarea în arenda de pământ dela persoane private sau dela comune pentru membrii sindicatului;

g) a să îngrijă de o comisiune de arbitri compusă din proprietari și muncitori, care să saneze neînțelegerile ivite în afacerile economice;

h) a reprezenta pe membrii înaintea tuturor autorităților;

i) a studia toate mijloacele și a le pune în aplicare spre apărarea și dezvoltarea intereselor membrilor în privința economiei, științei și moralității.

Pentru ajungerea acestor scopuri servesc:

a) taxele de înscriere, cotizațiile săptămânale și toate celelalte percepțiuni cari intră în favoarea sindicatului, precum: venitul dela petreceri, donațiuni dela persoane private sau corporațiuni, testări și altele;

b) lecțiuni speciale, referări, conferințe, ședințe de discuție în privința întrebărilor științifice și economice;

c) anunțare de concursuri pentru lucrări speciale și științifice;

d) edare de lucrări speciale;

e) întreținere de local stabil, cameră de citire și bibliotecă;

f) alcătuirea comitetelor de lipsă;

g) edare de foaie specială;

h) ajutor de drept (advocat) gratuit pentru membrii;

i) mijlocire de muncă gratuit;

j) adunare de date statistice;

k) alcătuire de chor de cântece și muzică.

Drepturile și datorințele membrilor.

§ 3. Societatea constă din membrii activi și membrii apărători.

Membru activ poate fi ori-care muncitor de pământ, ziuăși de orașe și ori-care muncitor care este ocupat în ramura agriculturii și plătește 50 fileri taxă de înscriere și 10 fileri cotizație săptămânală.

Nu plătesc cotizații de membrii dar rămân în drepturile deja câștigate:

a) acei cari sunt înrolați în armată (cătane);

b) acei cari din cauză de boală sunt fără muncă.

Membrii trecuți de 60 ani plătesc jumătate din taxele normale.

Membru apărător poate fi ori-cine care odată pentru totdeauna donează sindicatului o sumă mai mare, sau care plătește cel puțin o taxă atât de mare ca a unui membru activ. Membrii apărători însă nu au drept la nici o funcțiune, nu au drept de vot și nu particip la ajutor; de altcum sunt egali cu membrii activi.

Dacă vre-un membru este în restanță cu cotizațiile săptămânale timp de două luni, și care o lună după provocarea casierului nu-și achită datoria, să șterge din rândul membrilor.

§ 4. Dacă vre-un membru păcătuiește intențional contra interesului moral și material al sindicatului sau al membrilor, să excludă din sindicat; cel exclus are dreptul de a aduce afacerea înaintea adunării generale, dacă apelația o trâmite inseris, în timp de 14 zile comitetului consilier. Membrul exclus nu are dreptul de a pretinde înapoi taxele deja plătite și nu are drept la nici o pretențiune. Membrul exclus poate fi reprimit din nou ca membru, dacă cauzele pentru care a fost exclus sunt înlăturate.

§ 5. Fie-care membru are drept de alegere și poate fi ales, dreptul de vot se poate efectua numai personal.

§ 6. Fie-care membru care a plătit deja 10 săptămâni, este îndreptățit a întrebuița biblioteca, mai departe are drept de pretențiune la ajutor de drept (advocat) în caz când se ivesc neînțelegeri între el și dădătorul de lucru; însă dacă comitetul consilier — după ascultarea avocatului sindicatului — găsește că un atare proces este nepotrivit, sau dacă vede că sentința ar fi favorabilă pentru membru, atunci are dreptul de a respinge cererea de ajutor de drept.

§ 7. Fie-care membru, care a plătit cotizațiile pentru 52 săptămâni și devine, conform celor descrise mai sus, fără lucru, și să dă ajutor conform mijloacelor sindicatului. Inceperea și mărirea precum și durata ajutorului — conform stărei casei — le hotărăște adunarea generală. Dacă starea casei concedă, comitetul consilier are drept a da ori-cărui membru, care este în lipsă — conform relațiunilor — ajutor extraordinar.

§ 8. Dacă se dovedește, că vre-un membru a ridicat ajutorul nedrept, este îndatorat a-l restitui sindicatului în timp hotărât, în caz contrar intră în vigoare § 4 din statute.

§ 9. Sindicatul, conform datelor câștigate, mijlocește muncă, la încheiere de contracte și la precizarea plăților de muncă ajutoarează pe membrii.

§ 10. Membrii sunt îndatorăți a duce o viață morală, a trăi cu tovarășii lor în liniște, a îngrijă și ține în onoare simțimântul de unire și frățietate.

Manipulațiunea averii sindicatului.

§ 11. Avera sindicatului se poate întrebuița numai pentru scopurile prescrise în statute.

§ 12. Asupra banilor rămași la dispozițiune să îngrijesc conducătorii centrali de a-i depune spre fructificare.

Organizația și administrația sindicatului.

§ 13. Sindicatul este administrat de adunarea generală și de comitetul consilier. Sindicatul constă din membrii înscriși conform § 3; aceștia până-atunci, până când în localitatea lor nu este grupă, să țin de centru și sunt în legătură directă sau prin un bărbat de încredere cu comitetul consilier.

1. Dacă în vre-un oraș sunt mai mulți membrii, acolo comitetul consilier alcătuiește loc de plată, în cazul acesta, comitetul consilier denumește un bărbat de încredere ca conducător al locului de plată, care este îndatorat a ține legătura cu comitetul consilier. Acest conducător este îndreptățit a încasa cotizațiile săptămânale și a plăti ajutoarele admise de comitetul consilier. Acest bărbat de încredere este răspunzător față cu sindicat de cotizațiile încasate de el.

2. Dacă în vre-un oraș sunt mai mulți de zece membrii, aceștia pot forma o grupă locală și comitetul consilier central este îndatorat a înștiința această grupă locală la primărie (autoritate).

3. Spre alcătuirea unei grupe locale comitetul consilier central sau vre-un delegat al comitetului consilier conchiamă ședință de membrii. Pentru conducerea grupelor locale se alege un președinte, un casier, un secretar, doi controlori și doi bărbați de încredere, cari laolaltă formează conducerea grupei locale.

4. Fie-care membru este îndatorat a să țin de aceea grupă, și al cărei cerc de activitate se află.

5. Conducătorii grupelor locale sunt îndatorăți a face în fie-care pătrar de an raport strict despre încasarea cotizațiilor membrilor precum și al altor percepțiuni și despre eventualele cheltuieli făcute în acest timp și a-l trâmite comitetului consilier.

6. Grupa locală își ține ședința de membrii în primele opt săptămâni ale anului, în care face raport despre funcționarea anului trecut; afară de aceasta ține și în fie-care lună ședință de membrii; își realege conducătorii și propunerile aduse cu majoritate le propune comitetului consilier central sau adunării generale.

7. Comitetul consilier central este îndatorat a controla din când în când grupele locale, care controlă are a să face conform raportelor trâmise în fie-care pătrar de an sau din convingere personală. Dacă interesele sindicatului sau ale membrilor nu sunt îndestul apărare, sau din conducere se constată periclitare intențională a sindicatului, comitetul consilier central disolvă o asemenea grupă locală. Contra unei asemenea hotăriri se poate apela numai la adunarea generală, care apoi hotărăște definitiv. În caz de disolvare a vre-unei grupe locale toată averea inventară trece în proprietatea centrului.

8. Dacă comitetul consilier central și $\frac{2}{3}$ părți ale grupelor locale găsesc de cuviință să conchiamă din când în când congres, la care congres toate grupele locale se pot reprezenta ast-fel: aceea grupă locală cu 200 membrii 1, cu 500 membrii 2 și după aceea după fie-care 500 membrii un delegat au drept de a alege grupele locale. Hotăririle congresului sunt pentru fie-care membru deopotrivă obligatorice și numai un congres conchiamat din nou le poate schimba.

9. Administrația sindicatului se face conform hotăririlor acestor statute și prin formarea regulamentului de afaceri

a) de adunarea generală,

b) de comitetul consilier central,

c) de conducătorii centrali și de conducătorii comitetelor locale.

§ 14. Adunarea generală ordinară se conchiamă de comitetul consilier la fie-care doi ani și pe doi ani alege — cu majoritate simplă de voturi — conducătorii comitetului.

